

2. Zarzut drugi, podniesiony pomocniczo, dotyczący tego, że Komisja nie wywiązała się ze spoczywającego na niej ciężaru dowodu, twierdząc, że skarżąca uczestniczyła w dalszym ciągu w naruszeniu po dniu 11 czerwca 2001 r. lub że „w dalszym ciągu” uczestniczyła w nim za pośrednictwem VISCAS Corporation po dniu 30 września 2001 r.
3. Zarzut trzeci, podniesiony pomocniczo, dotyczący tego, że Komisja nie wywiązała się ze spoczywającego na niej ciężaru dowodu w odniesieniu do zakresu udziału skarżącej w naruszeniu.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że grzywna nałożona na skarżąca w odniesieniu do okresu przed dniem 1 października 2001 r. jest przedawniona.
5. Zarzut piąty, podniesiony pomocniczo, dotyczący tego, że Komisja dopuściła się błędów przy obliczeniu grzywny nałożonej na skarżąca, gdyż:
 - użyła nieodpowiednich wartości sprzedaży, by obliczyć grzywnę podlegającą nałożeniu na skarżąca;
 - błędnie obliczyła mnożnik dotyczący czasu trwania;
 - nie zastosowała okoliczności łagodzących względem skarżącej.
6. Zarzut szósty, w ramach którego skarżąca wnosi do Sądu o objęcie jej jakąkolwiek obniżką grzywny, którą Sąd mógłby przyznać VISCAS Corporation na podstawie wniesionej przez VISCAS Corporation skargi o stwierdzenie nieważności lub skargi zmierzającej do zmiany kwoty grzywny nałożonej na tę ostatnią w zaskarżonej decyzji.
7. Zarzut szósty dotyczący tego, że grzywna jest w każdym razie ewidentnie nieproporcjonalna, zbyt wygórowana i nieodpowiednia, w związku z czym Sąd powinien skorzystać z przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania zgodnie z art. 261 TFUE i art. 31 rozporządzenia nr 1/2003 celem skontrolowania wysokości grzywny i znacznego jej obniżenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. [101 TFUE] i [102 TFUE] (Dz.U. 2003 L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2014 r. – ABB przeciwko Komisji

(Sprawa T-445/14)

(2014/C 303/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Skarżące: ABB Ltd (Zurich, Szwajcaria); ABB AB (Västerås, Szwecja) (przedstawiciele: I. Vandenborre i S. Dionnet, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 decyzji, w którym Komisja stwierdza, że skarżące uczestniczyły w jednolitym i ciągłym naruszeniu w sektorze podziemnych kabli elektrycznych lub podwodnych morskich kabli elektrycznych (bardzo) wysokiego napięcia, w zakresie w jakim owo ustalenie obejmuje wszystkie projekty dotyczące podziemnych kabli elektrycznych o minimalnym napięciu 110 kV (a nie tylko projekty dotyczące podziemnych kabli elektrycznych o minimalnym napięciu 220 kV);

- stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 decyzji, w którym Komisja stwierdza, że skarżące uczestniczyły w jednolitym i ciągłym naruszeniu w sektorze podziemnych kabli elektrycznych lub podwodnych morskich kabli elektrycznych (bardzo) wysokiego napięcia, w zakresie w jakim owo ustalenie obejmuje wszystkie akcesoria odnoszące się do projektów dotyczących podziemnych kabli elektrycznych o minimalnym napięciu 110 kV (a nie tylko akcesoria odnoszące się do projektów dotyczących podziemnych kabli elektrycznych o minimalnym napięciu 220 kV);
- stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 decyzji, w zakresie w jakim Komisja stwierdza, że uczestnictwo skarżących w naruszeniu rozpoczęło się w dniu 1 kwietnia 2000 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach niniejszej skargi skarżące zmierzają do stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Komisji C (2014) 2139 wersja ostateczna z dnia 2 kwietnia 2014 r. w sprawie AT.39610 — Kable elektryczne.

Na poparcie skargi skarżące podnoszą sześć zarzutów:

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja nie wywiązała się ze spoczywającego na niej ciężaru dowodu oraz dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, stwierdzając, iż naruszenie obejmowało wszystkie projekty dotyczące podziemnych kabli elektrycznych o minimalnym napięciu 110 kV, podczas gdy z akt sprawy Komisji jasno wynika, że nie wszystkie projekty związane z napięciem poniżej 220 kV były objęte naruszeniem.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja nie wywiązała się ze spoczywającego na niej ciężaru dowodu, stwierdzając uczestnictwo skarżących w takim naruszeniu obejmującym wszystkie projekty dotyczące podziemnych kabli elektrycznych o minimalnym napięciu 110 kV.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, stwierdzając, iż naruszenie obejmowało wszystkie akcesoria do podziemnych kabli elektrycznych związane z projektami wymagającymi podziemnych kabli elektrycznych o minimalnym napięciu 110 kV, podczas gdy dowody zawarte w aktach sprawy Komisji wskazują, że naruszenie obejmowało jedynie akcesoria do kabli elektrycznych związanych z projektami wymagającymi podziemnych kabli elektrycznych o minimalnym napięciu 220 kV.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo, stwierdzając, iż skarżące uczestniczyły w naruszeniu od dnia 1 kwietnia 2000 r.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie i naruszyła domniemanie niewinności, przyjmując, iż uczestnictwo skarżących w naruszeniu rozpoczęło się w możliwie najwcześniejszym momencie.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest nieodstatecznie uzasadniona, wbrew wymogowi przewidzianemu w art. 296 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2014 r. – Sumitomo Electric Industries i J-Power Systems przeciwko Komisji

(Sprawa T-450/14)

(2014/C 303/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Skarżące: Sumitomo Electric Industries Ltd (Osaka, Japonia); J-Power Systems Corp. (Tokio) (przedstawiciele: M. Hansen, L. Crocco, J. Ruiz Calzado i S. Völcker, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska